

Toekomstvoorspelling: jezelf stellen voor de zoon

vervolg Lukas, hoofdstuk 21

²⁰ Maar wanneer jullie dan waarnemen
dat Jeruzalem (Heilige Salem) omcirkeld wordt
door legerkampen,
leer op dat moment kennen
dat haar verwoesting heeft genaderd!

²¹ Die op dat moment in Judea,
vlucht tot in de bergen!
En die in het midden van haar, vertrek!
En die in de *overige* landstreken, kom niet binnen naar haar!

²² Omdat dezen de dagen van wraak zijn,
om alles dat geschreven is van die *wraak*
dan vervuld *te* worden.

²³ Maar “wee!” aan die “in buik hebben” – *zwanger zijn* –
en die zogen – *zij die moedermelk geven* –
in die dagen.
Want een grote dwang zal op de Grond zijn
en een woede in dit volk.

²⁴ En zij zullen vallen
door een mond – *de punt* – van een mes,
en zij zullen krijgsgevangen worden gemaakt naar alle naties,
en Jeruzalem (Heilige Salem)
die zal zelf getrapt worden door *de* naties
tot dan de “momenten van *de* naties” worden vervuld.

“*kairoi*” = meervoud van “*kairos*”

²⁵ En tekenen in zon en maan en sterren,
en op de Grond een samenhangen *of samenkomen* van naties
in radeloosheid,
van een zee die klinkt en van een onrustige deining.

²⁶ Mensen die buiten adem zijn van angst
en een verwachting die toeneemt
door de bewoonde wereld,
want de machten van de Oeranosferen
zullen geschud worden.

²⁷ En op dat moment zullen zij zelf de “zoon van de mens”
waarnemen, die komt in een wolk met macht en veel doxa.

²⁸ Maar terwijl dezen beginnen *te* geworden...
– *wanneer deze dingen beginnen te gebeuren* –
Richt nu op en til nu jullie hoofden op!
Omdat het loskopen van jullie nadert.

²⁹ En hij zei toen een parabel aan hen:

Let nu op de vijgeboom en alle bomen!

³⁰ ...wanneer zij dan op dit moment tonen...
zij die van zichzelf zien...
leren op dit moment kennen dat de zomer dichtbij is.

³¹ Op die manier ook jullie,
wanneer jullie die dingen dan waarnemen die geworden
– *wanneer dezen beginnen te gebeuren* –
dan leren jullie kennen,
dat het koninkrijk van God dichtbij is.

³² Amen zeg ik aan jullie,
omdat dit ras zelf dan echt niet voorbij zal gaan,
tot alles dan zou geworden – *tot alles zou gebeuren*.

³³ De Oeranos en de Grond zullen voorbij gaan,
maar mijn woorden zullen dan echt niet voorbij gaan.

(!)

³⁴ Maar hou vast aan julliezelf!
Laten jullie harten dan nooit bezwaard worden
in een roes en door dronkenschap
en met bezorgdheden *die* “het dagelijkse leven betreffen”,
en die dag daar *zich* dan plotseling bij jullie zet.

³⁵ Want zoals een vlastrik zal het over allen komen
die op het gezicht van de gehele Grond zitten.

³⁶ Dus waak in ieder “moment”!
Vragend (op)dat jullie waardig geacht worden
om dan uit al deze dingen *te* vluchten
die bestemd zijn *te* geworden – *om plaats te vinden*,
en *om* gezet *te* worden voor de “zoon van de mens”.

“*kairos*” = *cruciaal moment*